

การพัฒนาความสามารถการอ่านบทร้อยกรอง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Development of Poetry Reading Ability Using Reading Skill Exercises for Mathayomsuksa 3 Students

ทิวากรณ์ ทิพย์เนตร¹ และธนาพรณ ฐปหอม^{2*}

Thiwakorn Thipnet¹ and Thanaphan Toophom^{2*}

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม¹,

อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม²

Bachelor's Degree Student in Thai Language, Faculty of Education, Nakhon Phanom University¹

Lecturer in Thai Language, Faculty of Education, Nakhon Phanom University²

*Corresponding author. Email: Thanaphanth@npu.ac.th

Received: March 3, 2025 Revised: April 4, 2025 Accepted: April 30, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถการอ่านบทร้อยกรอง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน จากแบบฝึกทักษะการอ่าน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะการอ่านร้อยกรอง แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การทดสอบค่า t-test แบบ Dependent Samples และ t-test for One Sample

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถอ่านบทร้อยกรองโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนที่ (\bar{X} = 13.27, S.D. = 0.93) ความสามารถการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ระดับนัยสำคัญระดับ .05 2) ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยความสามารถการอ่านบทร้อยกรองรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ อันดับที่ 1 ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองและการอ่านกลอนเพลงยาว มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.75, S.D. = 0.43) อันดับที่ 2 ความสามารถในการอ่านกลอนบทละคร มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.6, S.D. = 0.49) อันดับที่ 3 ความสามารถการอ่านกลอนสุภาพและการอ่านกลอนเสภา มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.57, S.D. = 0.50) อันดับที่ 4 ความสามารถการอ่านกาพย์ยานี 11 และการอ่านกาพย์ฉิ่ง 16 มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.50) และอันดับที่ 5 ความสามารถการอ่านโคลงสี่สุภาพ มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.50) ตามลำดับ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ การอ่านบทร้อยกรอง

Abstract

This research aimed to 1) study the poetry reading ability of Mathayomsuksa 3 students using reading skill exercises compared to the 80% criterion after instruction, and 2) compare the poetry reading ability of Mathayomsuksa 3 students before and after using the reading skill exercises. The sample group consisted of 40 Mathayomsuksa 3/7 students in the first semester of the 2024 academic year at Piyamaharajalai School in Muang Nakhon Phanom District, Nakhon Phanom Province. The sample group was selected through cluster random sampling with classrooms as sampling units. The research instruments included lesson plans, poetry reading skill exercises, and poetry reading ability tests. The statistics used for data analysis were t-test for Dependent Samples and t-test for One Sample.

The research results revealed that 1) the poetry reading ability of Mathayomsuksa 3 students after using the poetry reading skill exercises was significantly higher than the 80% criterion, with a mean post-test score of (\bar{X} = 13.27, S.D. = 0.93), exceeding the 80% criterion at the .05 significance level. 2) The poetry reading ability after instruction was significantly higher than before instruction at the .05 level. The mean scores of poetry reading ability by type, ranked from highest to lowest, were as follows: 1) Reading of general poetry and Klong Phleng Yao (\bar{X} = 4.75, S.D. = 0.43); 2) Reading of dramatic verse (\bar{X} = 4.6, S.D. = 0.49); 3) Reading of Klon Suphap and Sepha verse (\bar{X} = 4.57, S.D. = 0.50); 4) Reading of Kap Yani 11 and Kap Chabang 16 (\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.50); and 5) Reading of Khleng Si Suphap (\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.50), respectively.

Keywords: Learning Management, Skill Exercises, Reading Poetry.

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษ ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐาน ความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ซึ่งภาษาไทยเป็นสาระหนึ่งที่สำคัญ ต้องเรียนรู้และ ฝึกฝนให้เกิดความชำนาญในการใช้เพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

ภาษาทุกภาษาย่อมมีอัตลักษณ์เป็นของตนเองประกอบไปด้วยเสียงและความหมาย ซึ่งมีระเบียบแบบแผนหรือ กฎเกณฑ์การใช้ภาษาอย่างเป็นระบบตามขอบเขตอันจำกัด เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความคิดและแสดง ความเข้าใจ ของมนุษย์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน ชนชาติแต่ละชนชาติอาจมีภาษาเดียวหรือหลายภาษาก็ได้ คนแต่ละชาติใช้ ภาษาในการสื่อความหมายเพื่อให้เข้าใจกัน ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ผู้เขียนกับผู้อ่าน ภาษาไทยจึงกลายเป็นอัตลักษณ์ของชาติ ไทยที่ สอนและผู้เรียนภาษาไทยจำเป็นจะต้องมีความรู้ และเนื่องด้วยลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่มีความแตกต่าง จากภาษาอื่น ๆ ภาษาไทยมีลักษณะพิเศษกว่าภาษาอื่นที่ควรรักษาไว้ คือ การใช้คำให้เหมาะสมกับบุคคล ระดับชั้นของบุคคล ภาพพจน์ที่ช่วยสื่อความหมายของภาษา รวมทั้งความเจริญและงดงามทางภาษาศาสตร์ภาษาไทยที่แสดงให้เห็นได้ทั้งใน วัฒนธรรมและสังคมไทย เช่น คำสุภาพ คำราชาศัพท์ บทกวี ซึ่งนับว่าเป็นอัตลักษณ์สำคัญของชาติ (วรรณิ โสมประยูร, 2542)

การอ่านบทร้อยกรองหรือการอ่านทำนองเสนาะเป็นการพัฒนาทักษะการจำและการอ่านออกเสียง ทำให้ผู้อ่าน เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดและการนำเสนอ ทำให้เด็กเข้าใจภาษาไทยและวรรณกรรม ส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาและสำนวนในวรรณคดีไทย การฝึกอ่านบทร้อยกรองด้วยทำนองเสนาะจะทำให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับเสียงสัมผัส สัมผัส จังหวะ และอารมณ์ของบทประพันธ์ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนทักษะการอ่านจับใจความและการตีความเชิงวรรณศิลป์ การอ่านทำนอง เสนาะช่วยฝึกฝนให้การพูดของนักเรียนมีความน่าสนใจและมีจังหวะที่ดี ทั้งยังช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถ นำไปใช้ในด้านการแสดง การขับร้อง และการแต่งบทกวีได้ นอกจากนี้ยังเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่สืบทอด ต่อกันมาอย่างยาวนาน ทำให้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับการอ่านบทร้อยกรองเป็นจำนวนมาก ดังที่ ญัฐกฤษฏี อภิษฐ์ธาดา (2556) กล่าวว่า การฝึกฝนการอ่านทำนองเสนาะสามารถช่วยให้ผู้เรียนจดจำบทเรียนได้ ง่าย เพราะจังหวะและท่วงทำนองจะก่อให้เกิดความรื่นรมย์ ประทับใจและติดตรึงอยู่ในความรู้อยู่โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำ และซาบซึ้งถึงคุณค่าของภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับ ชัณด์ชัย อธิเกียรติ (2559) ที่ได้กล่าวว่า การอ่านทำนองเสนาะ ถือเป็นการรักษาขนบประเพณีอย่างหนึ่งของไทย เพราะเป็นการแสดงออกทางสุนทรียศาสตร์ที่มีมาช้านานและเป็นเอกลักษณ์ อย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าคนไทยเป็นผู้มีจิตใจละเอียดอ่อน และเป็นชนชาติที่มีวัฒนธรรม ซึ่งหากนักเรียนขาดการเรียนรู้ การอ่านทำนองเสนาะอย่างถูกต้องอาจส่งผลให้ขาดความรู้ความเข้าใจในวรรณคดีไทยอย่างลึกซึ้ง นักเรียนจะมีพัฒนาการ ทางภาษาที่ด้อยลงโดยเฉพาะด้านการใช้ภาษาที่สละสลวยและการเลือกใช้คำ

ปัญหาการอ่านบทร้อยกรองมักพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความบกพร่องทางด้านการออกเสียง การแบ่งวรรค การเอื้อนคำ การตัดคำ รวมถึงการทอดเสียง ดังที่สมชาย แก้วเจริญ (2556) พบว่า คุณภาพการจัดการศึกษาด้านการอ่าน ทำนองเสนาะในอดีตและปัจจุบันยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร อันเนื่องมาจากปัญหาด้านผู้สอนและด้านผู้เรียน คือ เกิดจาก ครูผู้สอนไม่มีเวลาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการอ่านบทร้อยกรองและผู้เรียนแต่ละคน

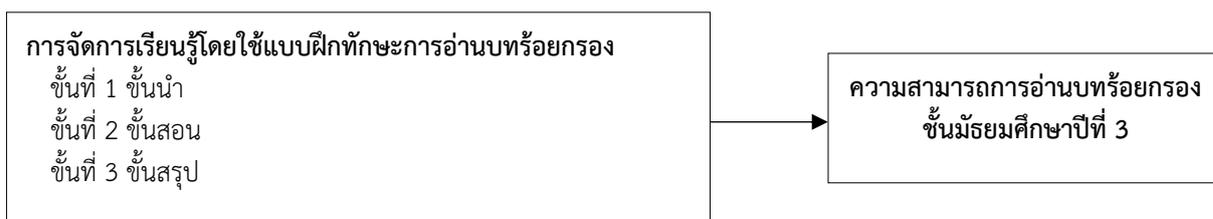
มีความสามารถในการเรียนที่แตกต่างกัน นอกจากนี้วิธีการสอนซึ่งวิชาภาษาไทยนั้นมีธรรมชาติเนื้อหาวิชาที่หลากหลายและแตกต่างกัน แต่ผู้สอนหลายคนใช้วิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา และไม่มีตำราและสื่อการสอนที่เหมาะสม สอดคล้องกับบรรพต ศิริชัย (2557) ที่พบว่า ครูผู้สอนไม่สามารถอ่านทำนองเสนาะด้วยตนเองได้และไม่มีสื่อในการสอนอ่านทำนองเสนาะที่เป็นปัจจุบัน แต่เนื้อหาในการเรียนการสอนบทหรือกรอนมีมากทำให้ผู้สอนไม่มีเวลาฝึกฝนให้นักเรียนอ่านทำนองเสนาะ นักเรียนจึงไม่เห็นความสำคัญ ไม่ให้ความสนใจและขาดความกระตือรือร้นในเนื้อหาดังกล่าว และสอดคล้องกับ วิไล กาวิชัย (2557) ที่พบว่า ผลการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนร้อยละ 80 ที่เรียนวิชาการอ่านทำนองเสนาะแบบทั่วไปและควรได้รับการพัฒนา เนื่องจาก เมื่อพิจารณาตามหัวข้อการประเมินด้านความถูกต้องตามทำนองของบทหรือกรอนชนิดต่าง ๆ การสอดแทรกอารมณ์ น้ำเสียง และความไพเราะนั้น ผลการประเมินค่อนข้างต่ำ และเมื่อได้สอบถามจากนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านบทหรือกรอน ปรากฏว่า นักเรียนเห็นว่าเป็นเรื่องยาก ไม่คุ้นหูและคิดว่าไม่ได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นผู้สอนจึงควรปรับเปลี่ยนวิธีการสอนในทันสมัยซึ่งอาจบูรณาการกับการใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น จัดให้มีคลิปวิดีโอสาธิตการอ่านทำนองเสนาะที่ถูกต้อง การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เช่น การพานักเรียนไปชมการแสดงทางวัฒนธรรมที่มีการอ่านทำนองเสนาะ เช่น การแสดงโขน การแสดงละครร้อง หรือการเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาสาธิต รวมถึงการพัฒนาทักษะพื้นฐานอย่างเป็นระบบและเป็นระบบขั้น โดยเริ่มเรียนรู้จากบทอ่านที่ง่าย สั้น กระชับ ไม่ซับซ้อนไปที่ละเทคนิค ทั้งการเอื้อน การทอดเสียง การหลบเสียง ไปสู่ทักษะพื้นฐานที่จำเป็น เช่น การฝึกการหายใจและการบังคับลมหายใจเพื่อให้อ่านได้ยาวและมีพลังเสียงที่สม่ำเสมอ นอกจากนี้ การสร้างบรรยากาศและปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ก็อาจช่วยให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่อยากจะเรียนรู้ได้ เช่น การจัดทำมุมทำนองเสนาะ หรือจัดมุมหนังสือบทหรือกรอน รวมถึงอุปกรณ์สำหรับการฝึกอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดให้มีห้องซ้อมที่มีอุปกรณ์ที่สามารถบันทึกเสียงนักเรียนขณะฝึกฝนได้

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ได้พยายามศึกษาหาวิธีการเพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการจัดการเรียนรู้อ่านทำนองเสนาะภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านบทหรือกรอนดังที่กล่าวข้างต้น โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและผลิตสื่อ คือ แบบฝึกทักษะการอ่านบทหรือกรอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการช่วยเหลือและพัฒนาความสามารถด้านการอ่านร้อยกรอง โดยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถใช้น้ำเสียงและอารมณ์สอดคล้องกับบทประพันธ์ และอ่านบทหรือกรอนได้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่าน มีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน มีความคิดสร้างสรรค์เป็นของตนเองและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความคาดหวังของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถการอ่านบทหรือกรอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านบทหรือกรอนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบฝึกทักษะการอ่าน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านบทหรือกรอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 หรือไม่

2. ความสามารถการอ่านบทร้อยกรองหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 ห้อง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม รวมนักเรียนทั้งสิ้น 425 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 40 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านร้อยกรอง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถการอ่านบทร้อยกรอง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

3.1 แบบฝึกทักษะ จำนวน 8 ชุด โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านบทร้อยกรอง การอ่านกลอนสุภาพ การอ่านกลอนเพลงยาว การอ่านกลอนบทละคร การอ่านกลอนเสภา การอ่านกาพย์ยานี 11 การอ่านกาพย์ฉับ 16 และการอ่านโคลงสี่สุภาพ

3.1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน ศึกษาตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก วิเคราะห์มาตรฐานตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อกำหนดปัญหาเกี่ยวกับการอ่านบทร้อยกรอง การอ่านกลอนสุภาพ การอ่านกลอนเพลงยาว การอ่านกลอนบทละคร การอ่านกลอนเสภา การอ่านกาพย์ยานี 11 การอ่านกาพย์ฉับ 16 และการอ่านโคลงสี่สุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.1.2 สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านบทร้อยกรองเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านบทร้อยกรองภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 ชุด โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

- ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านบทร้อยกรอง เพื่อพัฒนาการอ่านบทร้อยกรอง

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง

3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในสาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.2.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการและองค์ประกอบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ชั้นที่ 2 ชั้นสอน ชั้นที่ 3 ชั้นสรุป

3.2.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกำหนดมาตรฐานตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และการวัดและประเมินผล จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง

3.2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านการใช้ภาษาและเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบแบบทดสอบด้านความชัดเจน ความถูกต้องของภาษา ความสอดคล้องและความครอบคลุมของเนื้อหา เพื่อวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้อง (Index of Congruency: IOC) โดยผลจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน อยู่ในเกณฑ์ ระหว่าง 0.67 – 1.00

3.2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงให้สมบูรณ์ จากนั้นจึงนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 40 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง สัปดาห์ละ 1 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่านบทร้อยกรอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านกลอนสุภาพ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านกลอนเพลงยาว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านกลอนบทละคร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านกลอนเสภา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การอ่านกาพย์ยานี 11

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การอ่านกาพย์ฉบัง 16

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การอ่านโคลงสี่สุภาพ

3.3 แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านบทร้อยกรองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ โดยใช้ข้อสอบการอ่านบทร้อยกรองก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เป็นชุดเดียวกันโดยสลับตัวเลือกของคำตอบ

3.3.1 สร้างแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านบทร้อยกรองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 เรื่อง โดยคัดเลือกตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยสอดคล้องกับสาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัยสี่ตัวเลือกทั้งหมด 40 ข้อ

3.3.2 นำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านบทร้อยกรอง และตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยคัดเลือกตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยสอดคล้องกับสาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา ความเหมาะสมของข้อสอบ และจุดประสงค์ เพื่อพัฒนาและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.3 นำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านบทร้อยกรอง จำนวน 40 ข้อ ที่ได้ปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาประเมินความเหมาะสมของเนื้อหา ตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ

3.3.4 นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญลงความเห็นหาค่า IOC ของข้อสอบรายข้อจากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาหรือค่า IOC ไม่ต่ำกว่า 0.5 โดยใช้สูตรของโลนิเวียและแฮมเบลตัน (Rowinelli & Hembleton, 1997 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) ค่า IOC มีมากกว่า 0.5 ขึ้นไปถือว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ค่า IOC ที่มีค่าน้อยกว่า 0.5 ให้ตัดออกหรือปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น จนได้ข้อสอบปรนัยแบบสี่ตัวเลือกที่สมบูรณ์มาทั้งหมด 30 ข้อ

3.3.5 นำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านบทร้อยกรอง จำนวน 30 ข้อ ที่ได้ไปทำการทดลองใช้กับกลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน

3.3.6 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย p ค่าอำนาจจำแนก r โดยพิจารณาความยากอยู่ที่ระหว่าง 0.20 - 0.80 (เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าความยาก 0.08 - 1.00 = ง่ายมาก, 0.6 - 0.79 = ค่อนข้างง่าย, 0.04 - 0.59 = ปานกลาง, 0.20 - 0.39 = ค่อนข้างยาก, 0.00 - 0.19 = ยากมาก) และค่าอำนาจจำแนก r ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไปถือว่าข้อสอบนั้นมีค่าความยากและอำนาจจำแนกเหมาะสม โดยใช้สูตร KR20 ของ Kuder Richardson โดยข้อสอบจำนวน 30 ข้อ ผลปรากฏว่าแบบทดสอบได้ค่าความยากง่าย p ระหว่าง 0.30 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก r ตั้งแต่ 0.20 - 0.80 แสดงว่าแบบทดสอบมีความยากและอำนาจจำแนกเหมาะสม และมีความเชื่อมั่นในการวัด

3.3.7 นำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านบทร้อยกรอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัยสี่ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของ Kuder Richardson ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

3.3.8 จัดทำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านบทร้อยกรอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัยสี่ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยข้อสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เป็นชุดเดียวกันโดยสลับตัวเลือกของคำตอบ

3.3.9 นำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านบทร้อยกรอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สมบูรณ์แล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบความสามารถการอ่านบทร้อยกรอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ

4.2 จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านบทร้อยกรอง จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

4.3 ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ

4.4 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถจากการอ่านบทร้อยกรอง ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ด้วยค่า t-test for One Sample

5.2 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยค่า t-test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านบทร้อยกรองโดยใช้แบบทดสอบการอ่านบทร้อยกรองแบบปรนัยสี่ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ	คะแนนก่อนเรียน (Pre-test) (15)	คะแนนหลังเรียน (Post-test) (15)
1	7	13
2	8	12
3	11	15
4	8	13
5	7	12
6	6	12
7	7	13
8	7	13
9	7	12
10	6	14

ลำดับ	คะแนนก่อนเรียน (Pre-test) (15)	คะแนนหลังเรียน (Post-test) (15)
11	5	13
12	8	13
13	9	14
14	7	15
15	6	13
16	5	14
17	7	14
18	6	15
19	6	13
20	9	12
21	7	14
22	8	13
23	8	12
24	8	13
25	7	13
26	7	14
27	5	15
28	6	15
29	6	13
30	5	14
31	7	14
32	8	13
33	7	13
34	7	12
35	8	13
36	9	13
37	6	14
38	7	13

ลำดับ	คะแนนก่อนเรียน (Pre-test) (15)	คะแนนหลังเรียน (Post-test) (15)
39	8	13
40	7	12
Mean	7.075	13.275
S.D.	1.248332221	0.933356227
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	47.16	88.5

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าความสามารถการอ่านบทร้อยกรองเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ด้วยค่า t-test for One Sample

ระยะเวลา	n	mean	S.D.	t	Sig.
ความสามารถการอ่านบทร้อยกรอง หลังเรียน	40	13.275	1.248332221	8.639*	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนการทดสอบความสามารถการอ่านบทร้อยกรองหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.27 จากคะแนนเต็ม 15 ค่า S.D. เท่ากับ 0.93 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบหลังเรียนของความสามารถการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากเกณฑ์ร้อยละ 80 กำหนดไว้ที่ 12 คะแนน พบว่า ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ร้อยละ 88.5 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน จากแบบฝึกทักษะการอ่านบทร้อยกรอง สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ค่าความสามารถทางการอ่านบทร้อยกรองรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ	การอ่าน บทร้อย กรอง (5)	การอ่าน กลอน สุภาพ (5)	การอ่าน กลอน เพลง ยาว (5)	การอ่าน กลอน บทละคร (5)	การอ่าน กลอน เสภา (5)	การอ่าน ภาพย์ ยานี 11 (5)	การอ่าน ภาพย์ ฉบบัง 16 (5)	การอ่าน โคลงสี่ สุภาพ (5)	\bar{X}	S.D.
1	5	5	5	4	5	5	5	4	4.75	0.46
2	4	5	5	5	5	5	4	4	4.62	0.51
3	5	5	5	5	5	4	4	5	4.75	0.46
4	5	4	5	5	5	5	5	4	4.75	0.46
5	5	4	5	4	4	5	4	5	4.50	0.53
6	5	5	4	5	5	5	5	5	4.80	0.35
7	5	5	5	5	4	4	5	4	4.62	0.51

ลำดับ	การอ่าน บทร้อย กรอง (5)	การอ่าน กลอน สุภาพ (5)	การอ่าน กลอน เพลง ยาว (5)	การอ่าน กลอน บทละคร (5)	การอ่าน กลอน เสภา (5)	การอ่าน ภาพย์ ยานี 11 (5)	การอ่าน ภาพย์ ฉบับ 16 (5)	การอ่าน โคลงสี่ สุภาพ (5)	\bar{x}	S.D.
8	4	5	5	4	4	4	4	4	4.25	0.46
9	5	4	5	5	5	5	4	5	4.75	0.46
10	5	5	4	5	4	4	5	5	4.62	0.51
11	5	5	5	5	5	4	5	5	4.87	0.35
12	5	4	5	4	5	5	4	4	4.50	0.53
13	4	5	5	4	4	5	5	5	4.62	0.51
14	5	5	4	4	5	4	4	4	4.37	0.51
15	5	4	5	5	5	5	5	4	4.75	0.46
16	4	5	5	4	4	5	5	5	4.62	0.51
17	5	4	4	5	4	4	5	4	4.37	0.51
18	4	4	5	5	5	4	4	5	4.50	0.53
19	5	5	5	4	4	5	4	5	4.62	0.51
20	4	5	5	4	4	4	4	5	4.37	0.51
21	5	5	4	5	5	5	4	4	4.62	0.51
22	5	4	5	5	5	5	5	4	4.75	0.46
23	5	5	4	5	4	5	5	5	4.75	0.46
24	4	4	5	4	5	4	5	4	4.37	0.51
25	5	5	5	5	4	5	5	5	4.87	0.35
26	5	4	5	5	5	4	4	4	4.50	0.53
27	5	5	5	4	5	5	5	5	4.87	0.35
28	5	5	4	5	5	5	4	4	4.62	0.51
29	5	4	5	4	4	5	5	5	4.62	0.51
30	5	4	5	5	5	5	5	4	4.75	0.46
31	5	5	4	4	4	4	4	5	4.37	0.51
32	5	5	5	5	5	4	5	5	4.87	0.35
33	5	4	5	5	4	4	4	5	4.50	0.53

ลำดับ	การอ่าน บทร้อย กรอง (5)	การอ่าน กลอน สุภาพ (5)	การอ่าน กลอน เพลง ยาว (5)	การอ่าน กลอน บทละคร (5)	การอ่าน กลอน เสภา (5)	การอ่าน ภาพย์ ยานี 11 (5)	การอ่าน ภาพย์ ฉบั้ง 16 (5)	การอ่าน โคลงสี่ สุภาพ (5)	\bar{X}	S.D.
34	5	5	5	4	4	4	5	5	4.62	0.51
35	5	4	5	4	5	5	5	4	4.62	0.51
36	5	5	4	5	5	5	4	5	4.75	0.46
37	4	4	5	5	4	4	4	4	4.25	0.46
38	5	5	5	5	5	4	5	5	4.87	0.35
39	4	4	5	4	5	4	5	4	4.37	0.51
40	4	4	4	5	4	5	4	4	4.25	0.46
Mean	4.75	4.57	4.75	4.60	4.57	4.55	4.55	4.52	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	92.18
S.D.	0.43853	0.50064	0.43853	0.49614	0.50064	0.50383	0.50383	0.50574		

ตารางที่ 4 ตารางแสดงค่าการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยค่า t-test แบบ Dependent Sample

ระยะเวลา	n	mean	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	40	7.07	1.24	23.31*	0.00
หลังเรียน	40	13.27	0.93		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการวัดความสามารถทางการอ่านบทร้อยกรองรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากที่น้อยที่สุด ดังนี้ ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองและการอ่านกลอนเพลงยาว มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.75, S.D. = 0.43) ความสามารถในการอ่านกลอนบทละคร มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.6, S.D. = 0.49) ความสามารถในการอ่านกลอนสุภาพและการอ่านกลอนเสภา มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.57, S.D. = 0.50) ความสามารถในการอ่านภาพย์ยานี 11 และการอ่านภาพย์ฉบั้ง 16 มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.50) และความสามารถการอ่านโคลงสี่สุภาพ มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.50) ตามลำดับ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.18 และจากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านบทร้อยกรองโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสรุปผลงานวิจัย ได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ร้อยละ 88.5 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน (\bar{X} = 13.275, S.D. = 0.93) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} = 7.07, S.D. = 1.24) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการอ่านบทร้อยกรองรายด้านเรียงตามลำดับมากไปน้อย ดังนี้ ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองและการอ่านกลอนเพลงยาว

มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.75, S.D. = 0.43) ความสามารถในการอ่านกลอนบทละคร มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.6, S.D. = 0.49) ความสามารถในการอ่านกลอนสุภาพและการอ่านกลอนเสภา มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.57, S.D. = 0.50) ความสามารถในการอ่านกาพย์ยานี 11 และการอ่านกาพย์ฉับ 16 มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.50) และความสามารถการอ่านโคลงสี่สุภาพ มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.50) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านบทร้อยกรอง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าที่ร้อยละ 88.5 โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 13.27, S.D. = 0.93) จากคะแนนเต็ม 15 ทั้งนี้ จากการที่คะแนนความสามารถการอ่านบทร้อยกรองสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะการอ่านบทร้อยกรองนั้น ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียน ออกแบบรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการ 3 ขั้นตอนโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบด้วย ชั้นที่ 1 ขั้นนำ ชั้นที่ 2 ขั้นสอน ชั้นที่ 3 ขั้นสรุป โดยกระบวนการดังกล่าวเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฉันทภา พงษ์พรหม (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหนังสือเสริมการอ่านบทร้อยกรอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุด ประเทศเพื่อนบ้านของไทยในอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านบทร้อยกรอง ชุด ประเทศเพื่อนบ้านของไทยในอาเซียน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.21/87.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้หนังสือ ส่งเสริมการอ่านบทร้อยกรอง ชุด ประเทศเพื่อนบ้านของไทยในอาเซียน หลังการใช้พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พัฒนาการอ่านโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านบทร้อยกรอง ชุดประเทศเพื่อนบ้านของไทยในอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด DS = 80.03 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือ ส่งเสริมการอ่านบทร้อยกรอง ชุด ประเทศเพื่อนบ้านของไทยในอาเซียน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.55) หรืองานวิจัยของวราวุธ วัชระสง่า และปริญญา เงินพลอย (2566) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยนวัตกรรมสมรรถนะการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวัฏจักร 5Es โดยผลการศึกษาพบว่า การใช้นวัตกรรมสมรรถนะการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวัฏจักร 5Es เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองที่มีฉันทลักษณ์นั้นมีประสิทธิภาพที่ 82.53/86.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ในด้านความสามารถการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากแบบฝึกทักษะการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนที่ (\bar{X} = 7.07, S.D. = 1.24) คิดเป็นร้อยละ 47.16 และมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนที่ (\bar{X} = 13.275, S.D. = 0.93) คิดเป็นร้อยละ 88.5 โดยค่าความสามารถด้านการอ่านบทร้อยกรองระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของวราวุธ วัชระสง่า และปริญญา เงินพลอย (2566) ที่ผลวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยนวัตกรรมสมรรถนะการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวัฏจักร 5Es พบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียนหลังเรียน (8.50 คิดเป็นร้อยละ 85) มีค่าสูงกว่าก่อนเรียน (4.03 คิดเป็นร้อยละ 40.26) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (8.61, S.D. = 1.24) มีค่าสูงกว่าก่อนเรียน (6.32, S.D. = 1.73) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของวิชุดา กรวยเปรียงและสุมนา เขียนนิล (2564) ที่ได้ศึกษาการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองผ่านการทดสอบการประเมินร้อยละ 60 และมีพัฒนาการในการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองดีขึ้น โดยวัดจากผลคะแนนทดสอบท้ายบทเรียนที่สูงขึ้น เพราะชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการศึกษาค้นคว้าและฝึกฝนปฏิบัติการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองด้วยตนเอง

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า สื่อการสอนและวิธีการในการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านบทร้อยกรองมีความสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้การอ่านทำนองเสนาะได้อย่างถูกต้องและเข้าใจมากขึ้น เพราะเมื่อสื่อการสอนและวิธีการสอนของผู้สอนมีความน่าสนใจ สดวก เข้าใจง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน มีการนำเสนอและอธิบายอย่างเป็นลำดับขั้นตอน

ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ สามารถเรียนรู้จากระดับง่ายไปสู่ระดับที่ยากขึ้นได้ตามลำดับ ดังเช่นแบบฝึกทักษะการอ่านบทร้อยกรองในครั้งนี้ที่มีการวางแผนให้มีการเรียนรู้ตามลำดับขั้นจากระดับง่ายไปสู่ระดับที่ยากขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีเวลาศึกษาและทำความเข้าใจ ได้ฝึกฝนการอ่านบทร้อยกรองอย่างเป็นระบบโดยมีผู้วิจัยคอยให้คำปรึกษา จนส่งผลให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านการอ่านบทร้อยกรองหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรดำเนินการวางแผนการลำดับเนื้อหาในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับชั้นของท่าน เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและเต็มประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรสอดแทรก ออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายในแบบฝึกทักษะที่ทำให้นักเรียนสนใจหรือเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนเพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจได้ง่าย
3. สถานศึกษาควรจัดให้มีการส่งเสริมการแข่งขันทักษะการอ่านบทร้อยกรองในแต่ละช่วงชั้นเพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมให้นักเรียนเล็งเห็นถึงความสำคัญของวรรณคดีไทยและกวีนิพนธ์ในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านบทร้อยกรองมาใช้กับเรื่องหรือสาระสาระอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้น เช่น สาระการฟัง การดู การพูด หลักภาษาไทย เป็นต้น
2. ควรมีการพัฒนานวัตกรรมหรือใช้เทคนิคการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ ในการพัฒนาทักษะการอ่านบทร้อยกรอง เช่น การใช้สื่อมัลติมีเดีย บอร์ดเกม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ฉัตรชัย อธิเกียรติ. (2559). *การอ่านบทประพันธ์และเพลงพื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐฤกษ์ อภิษฐธาดา. (2556). *ทำนองเสนาะ: ทางสู่สุนทรียภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณิชาภา ชุมพลรักษ์. (2560). *การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านบทร้อยกรอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชุด
ประเทศเพื่อนบ้านของไทยในอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สุรินทร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- บรรพต ศิริชัย. (2557). การสอนอ่านทำนองเสนาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร.
วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ. 16(1), 93-104.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ โสมประยูร. (2542). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา.
- วราวุธ วงษ์สง่า และปริญญา เงินพลอย. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยนวัตกรรมสมาร์ตเลิร์นนิ่งร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัย 5Es.
วารสารราชชนก. 20(1), 9-19.
- วิชุดา กรุยเปรี๊ญและสุนมา เขียนนิล. (2564). การแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่าน
ออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง. *วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา*. 5(2), 32-41.
- วิล กาวิชัย (2557). *การใช้เทคนิคข้อร้องเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนห้องสอนศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมชาย แก้วเจริญ (2556). การใช้สื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal*. 6(2), 1-13.